

Franckesche Stiftungen zu Halle

**Knijžka / genž w sobě obsahuge Deset Artykulów /
sebraná z slow Nařijzenij Wečeře Páně / a z swědectwj
Swatého Pawla / též y Swatých Otcůw / o ...**

Slovacius, Václav

Praha, 1590

Artykul druhý

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

rozumu věčné zahájení a poslání
tupení budou.

Vprav. Altynkyl druhý:
64.

Zde při Večeři Páně
podává se a gest přijato-
mné prawé Lelo a krew
Páně skutečně a opraw-
dowě. v. f. prav. 52.

Ažkoliv Krystus Pán vesse
mohutnýho Boha Otce syn,
od dnu světosti splozený/při
narození Večeře nového Zá-
kona/nic vůjce počkáno a nápo-
gův newzal a nevstanowil/než
Chléb a Víno/ a toho svedno
skromné vzeti do Ustí gednomu
kazu

49.
každému podal/gest to při gedení
Beránka na Večeru starého Zá-
kona svobodné bylo vžívat i y
giných Počtu: wssak t dočá-
zání toho / že se tu věcy newidíz
tedlné, nařídily/složily/podáwas
gý/a giny m po ném podávati se
budu: Gmenowal při tom nas-
řízenij netoliko Chléb a Wijnot-
ale dat mnohém wyssy a pod-
statneggssy/a takz ten poklad gest
od sameho Pána zegménia posta-
wen a gmenowan / že se tu naříz-
dilo, skladá a podáwá/ geho pras-
vé Télo a prawá Krew. Kdež
dij: gezte toto gest Télo mé/ pijs-
te toto gest má Krew. Cot ḡt
lidu křestianskeho/ tit z samých
těch světlých a patrných slow
wědij/věcij/wyznawagij / že v
Večeru té ḡt pravé Télo a pras-
wé

50.

O podáš wá Krew Páně / a kdyby těch
 wanří Tě lza a Krz slow nebylo / nemohlby žádny,
 ve Paně ani Anděl Boží říjcy a gisititi o
 te Weče přítomnosti Těla a Krewé Pas
 ti svědci slowa na ně/ani kdo ten poklad mýti a ges
 tízenq. ho vžiti. Poněwadž pak ta slo-
 wa gsa tu/wěděti a wěřiti se má,
 že gest to tak co slowa powydas
 gij weyslowné a zegméná: a tuč
 slussý pozor mýti, yak vlastně
Pán o tom mluviti racij/ aby z
 nás wsselitá pochybnost se wy-
 niala / k pevnému pogissření že
 tu prawé geho podstatné a byte-
 dlné Tělo a Krew máme. Neb
 neyprw díj slowíčko (toto) že.
 totiž co w rukau má. gím podáš
 wá/a oni vžíwagij/to gí prawé/
skutečné/ a vlastníj Tělo geho.

Druhé díj (gest) aby wynial
 pochybnost o přítomnosti/a do
 mněz

mněnij o nepřítomnosti, a zahans
bil ty, kteří by říjci chtěli že toliš
tu gest znamenij nepřítomnosti
ho Těla a Krwě Páne.

Třetí díj (Tělo) Kterýmžto
gménem, yakeby Tělo gimenos-
wal, potom wykládá že to ktere
zrazeno bude: A tak opět zahans
buje ty bludare, kteří to slowic, ^{Autem}
ko o nějakém Obrazu a podobes
twj Těla Krystowa wykládagj

Cztwrté díj (mě) Kterýmžto
slowicke odděluge swé Tělo a
swau Krew odewsseho toho, co
není / a slauti nemůže vlastně a
přirozeně Tělem a Krwí: Vka-
zuge také že to / Tělo / kterež v
Veceri přislybuje/natijzuge/do-
dawá/gt geho prawdiwé a vlas-
tní Tělo/ a ne giné že pozíjwati
magij a pozíjwagij lidé křestians-
sctij/

sstū / než to, které gest na Kříž
zrazeno: a ne gina Krew že se tu
podává / než která gest na Kříži
wylitá. Potom y toho ssetrítí
gest / že swau Krew nazývá Krz
wíj nowého Ksafftu / kteraužto
večná vmluwa a pokog mezy
námi hříšníymi gest spůsoben a
vtvrzen: což se státi skrze ginau
Krew nemohlo / než skrze Krew
Krysta Pána. Tu Krew prawj
Krystus Pán že gest nám zřídil.
podává, a my gi vžíváme v wes
čeří gebo. A tak giž z toho se po
znává / že poněvadž se podává
při vžívání té swaté Večeře/
Tělo a Krew Krysta Pána / Teho
dy tu také y skutečné a opravdové
gříští přistoinné. Že pak w takos
wých rozeprěch důvodowé nes
záležejí na samých závirkách / a
stúro

pag.
48.

stúro není žádného, genžby se k
tomu znáti chtěl/že popůjčá pras
wé přítomnosti Těla a Krwe/
opět musýme přistoupiti k týmž
samým slowům/swědčícým o po
dávání Těla a krwe Páně, a od
tud důvodů hledati/chcemeli
y o přítomnosti téhož Těla a kr
we, prawé gisloty dognati. Ges
stíť pak tak prawdiwé yak Kry
stus prawdiwé žiw gest/že kdyz
bychom o přítomnosti Těla a
Krwe Krystowy/z swětlých a
patrných slow gislotného záklas
du a swědectví neměli/tehdyby
chom prázni nebyli obviněni z
křivdy: kdyžt pak máme swěde
ctví z swětlého slowa Božího/
nemůžeme než tak o té wěcysmey
sleti/wěčiti/včiti/yak sama slo
wa znešej/ a křivibycho m byli/
kdyz

O přítom
nosti
Těla a
Krwe pán
ne při S.
Wečeři/
v gislotu
gň nás
slowa na
řízeny.

54.

Edy bychom ne tak simeyseli. wę
řili včili/a lidem k ljbosti byli:
mnohem ménegj také/ ta přijtom
nost mohlaby byti bez potupy a
ravháníj nasseho / Edy bychom
wedle zněníj slow té přijtominno-
sti newyznávali. Protož mas
gjace swětle slowo/nevtrorzuzez
me se zavýráním a důvodem
smyslu lidstého / ale samým slo-

verbu

Dílu

nice

crede

dne

paj.

72.

et

55.

rein Božím / kteréž se při tom
nariženij swětle nachází / genž
gest: Toto gest mé Tělo: Tato
gest má Krew: Hle kterak wses-
liká moc důvodůw. složena gest
w slowýckách toto / a tato, kte-
rážto w rowné gſau podstatě a
mocy: Nebo ſemi Pán v kázuge
na to / co ſe V cedlníkum podá-
malo/a gmenuge po ſech slowých
wec ſamau/totížto/Tělo a krew.
aby

55.

aby se wědělo co mýnū / kdež díj:
Toto/a to gest: Totíž že samé
Tělo/a samau Krew swau: chtes
ge tomu/ že kdo by chcel wěděti.
coby se v Wečeři geho podáwas
lo a přigýmalo / ten na ta sama
Slowa patřiti / a těch samých
slow se držeti má. Nedowoluge
aby někdo při vžívání Wečeře
té/wrkawau myslí sem y tam se
obracel/a na nětco giného patřil
než na ta slowa: Toto gest Tělo/
a tak gest Krew: nebo na ta sa/
ma slowa (když díj: Toto/a Tas
to) včazuge/ a my yakožto geho
Včedlnicy, gsmíne před Bohem y
před swětem powinni ge slyseti/
gemu wěřiti/a místo dátí. A takž
vsty y prsty Krystus Pán včas
zuge/kdebychom geho Těla a kres
we k přigýmání hledati a vžíz
B wati

wati měli: a myť na geho takos
wé včázanij máme mýti pozor/
k dogituj gisloty/ že tu gest geho
Telo a Krew. kde on nám včazu
ge. Nezáleží na nás. starati se/
přijtomz yať bychom tu mohli mýti Telo
nojti Těz a Krew Páně/sám Pán o to stas
Pán pči rost má/ sám nařídil/ připowěs
ti starati děl/a yať slowa geho zněgij. pos
se nám nenáleží dáwal/sám sobě tu moc/ aby při
tomné včinil. zanechal. Nebo
yaťo spasena včinil nás/a vdělu/
ge nám očištěnij asprawedlnost.
jt včázanij sámé swé Slowo/a zachos
slaw nařízenij swé Vecere, až do
mítočal tohoto času/a zachowá až do po
sledního dne: Tak také strze jas
mě slwo swé. činij a zachowá
vá přijtomnost Tela a Krew
swé: tak že kde se geho Vecere.
wedle celosti geho nařízenij po-
sluhus

sluhuge/tuť gest přijatommé geho
Čelo a Krew, sylan a mocý slow
geho: a ta slowa gesste nezrussyl
ani nezménil. Geho tehdy wec
gest spůsobiti/strz coby geho Če
lo a Krew měla tu býti/ a ne nas
sse: On to působuj řízeným/mý
to podané, od něho nám v Wes
čení gíž přijatommé / a w živlých
vdělené, přigjmati máme důvér
ně. A když vstanowil tu přijatos
mnost, nic nežádal na svých V
čedlných/ než aby přigjmalí
to, což on Čelem a Krwí swau naz
zval. Kteréž že samým geho říž
zeným a působeným přijatommé
gest/tím znati dával/ poraučege
toliko, aby přigjimali/a takowěs
ho vdělený vděčni byli.

Z těch tehdy wsech řech a pa
trných důvodů, vgištěni býwás
B ý me/

58.

me / že té Swaté Wečeře není
gistegsý podstaty a wětssý po-
kladu / a bytností předněgssý / než
same Tělo. a samá Krew Krysta
Trojice Pána. Ač pak na ginyh mísstech
Swaté Přísmo Swaté včij / že Bůh Os-
nosti/lidetec / za vlastníjho sebe nám dás-
wetjcem / rá/a že Krystus wedle Božství
nerussý pěstom / swého / a swau swatau dussý / a
la a krwe Swatými aučinčy / y sylau z ně-
Paně při ho pocházegsý / ano y wsselikau
Wečeře swau aučadností / zásluhami / das-
ry a milostí / nassým býti chce a
gest : A Duch Swaty též že se
nám vděluge / což wſſe od Weče-
ře Páně nás neodcyzuge. Wſſak
když se ptáme / a vlastně wěděti
chceme: Co nám Krystus w swé
Wečeři wyslowitedlně a ze gme-
na nařídil. y vstanowil / tuť mu-
sý býti něco / o čemby slowo swé
tle

ale mluwilo/ tak aby chom proti
 pochybnosti Swudcūw opatru-
 wati se mohli: Ale swetle gest w
 slowiach Krystowych položeno
 a gmenowanó Telo a krew. Teh
 dy giného nenašťawá než věřiti
 slowum/ že což ona gmenugij/ to
 tu skutečné přijtomné gest: a ya
 ko místo Chleba a Wijnu v Wei-
 čeri té žádný nemůže bráti giné-
 ho počtu a nápodje/ než kterýž
 se ze gmena klade: tak také žádný
 místo prawého Tela a Krwe Pás-
 né nemá giné mýniti/ bráti, a v-
 žívat. Co se pak duchovně bě-
 ře/ to se běre w giném mýnění/ a
 ne w tom smyslu. Který gest w
 slowiach/ Telo a Krew, při naří-
 zení té Swatosti. Nebo pone-
 madž sám Krystus bytnost své-
 ho Tela a Krwe tu připomýdal

Ponit
 anu e-
 ním ipso
 tne
 Substan-
 cij i teha-
 i corporis et sanguinis in
 Sacra coena

Véhdyc powinni gsmie wériti to
 přítomné býti / ge tu přigymatis
 a tomu y giné včiti. Což znagi
 ce y Otcoré Swatij / kdykoliv
 o té welebné Swátosti obzvláš
 tne Lidi wyvčowali / tehdy z
 slow Krystowých swé včenij, o
 přítomnosti prawého Těla a Krz
 we / při té Swaté Mecerí. wedo
 Swatých li. Jako S. Ignatius / kterýž tas
 Orcus swé
 dectwýho
 přítom
 nosti Těs
 la a krwe
 Páně pít
 vzhváni
 Swatosti.
 kowé wyswětlenj Welebné swát
 osti položil: Swatost Meceré
 Páně gest Tělo Spasytelle nasse
 ho Gezu Krysta / kteréž za nasse
 hřichy smrt trpělo / gež Bůh Os
 tec z swé dobrotiosti wzkrýsyl.

Theodo:
 Dial: 3.
 fol. 69.
 A Justynus powédél: Nevezíj
 wame té Swatosti jako tělesné
 ho obyčegněho Chleba a Wijnu/
 ale yakž strz slowo Boží Tělem
 včinen IESVS CHRISTVS. a
 Tělo

Tělo y Krew přigal pro spasení
násse/tak také skrz modlitby a dí-
kůw činění. Swaty od něho po-
krm/genž obživuge násse dusse y
Tela/ genž toho welebného Ges-
zu Krysta Tělem a krwí že gest
wyznawáme : neb Apostole w
swych Spissých, genž Ewange-
lia slowau,tak napsali/že gím tak
Pán rozkázal/ wzaw Chléb dí-
ky činil / a řetl : Toto gest Tělo
mě/ kteréž za wás zrazeno bude:
a tato gest Krew má/ kteráž za
wás wylita bude. A S. Au-
gustyn: To se přigýmá w Chle-
bě/co wiselo na Kříži: to w wj-
ně/co z botu Krysta Pána teklo.
Tak Paschazius : O Čzlowěče/
kotíratžkoli pigess Kalich ten-
to / a gijs tento Chléb / ne ginau
Krew dominjweg se püti / nežli
tate corporis B ijj e t tu sanguini
nis Christi in Eucharistia cir-
ca annū Christi 880 scripsit

w Etzani
e Etzeoffie

Hic ab

bus Cor

beteris

de veri-

Gu kteráž za wossecký gest wylita
na odpusťení hříchův: ani gis
ného Tela / než ktere za te. a za
wossecký zrazené gest. a wiselo na
quidc Kříži/neb tak prawda Krystus
in chwědci. Poněradž tehdy mjs
ce pešto slow. Tela a Krwe/ giny ro-
zum nemůže se připustiti/ z toho
pochází/ že kterež ge býti tu pos-
P. 86., pýtagu/ a můsto slow Tela a Kr-
we/ kladau slowa znamenij Tela
a Krwe/ ti daleko od Krysta Pás-
na/ a od slow y od weyladu ge-
odstupuguj: a když svůj smysl/
který tém slowum dávagj. nebes-
tau z nařízenij té Vecere posled-
níj / nemohauť práwi býti před
Bohem svým swědomijm / ani
swé srdece spokogiti/ ani w swém
smyslu pogisseni/a mnohém més-
neguj w pokusených. swědomij
swé

swého wjézytelowé býti: a sum
mou. Kdo se spaustij slow Krys-
towých při té Swaté Večeři/
ten nemá ani gisého včený/ z nes-
hožby swé smyslu důrody brás-
ti. a stále vžijwati/ a swé labos-
ženstwý potwrzowati mohla/
Byť pak chcel w přigjmaní mti
prawé Telo a krew Krystowu/
wssak poněvadž slowum newě-
tij/nýbrž gím giny smysl dáwa/
nemůže přejtomosti Čela a kr-
we Páne z gineho smyslu wyzná-
wati/ leč z toho ktery gest w těch
slowých swětly a patrný. A dos-
kawadž opaustij a zamjta smysl
slow tak yatz zněgi/a oddawa je
na weyklady a mjuený cyzý/ do-
tud gemu níčehež z toho se ne-
dostane w přigjmaní/ co koli w
duchownjho ta slowa prawá gei

B v m

63.

mu připowídagů: nebo zárujs-
tage prawdu Krystowu/ nemůž-
žeť mýti ani aužitkůw prawdy
té/a neníť w něm wýry k Bohu:
ponewadž ta wýra má býti. kte-
ráž z slówa Božího pochází.

Joh. V. 35. Wysz z w
anis Alcykul Třetí:
Sonat
Bez Čelo a Krew Krh
stowa ne pro sebe ale pro
nás gest v té Swaté He
muze.

Wysz **J**ako gest Pán Bůh ne tak
stworiti ráčil lidi. y wses
mísl cíty wécy/aby bez téch nemohl bý
Kromě Bohem / a tím wssym což mu
byl pýšna připisugů/ale stvoril ty
dne všeck díly/ wécy
mísl díly/ a všeck díly/ a všeck
sem conda/ a všeck díly/ a všeck